

[Faint, illegible text on a blank page]

1/
1a
2.
3e
4.
5
6.
1/
1/

SP. 21.
DISSERTATIO JURIDICA INAUGURALIS
DE
PIGNORE PUBLICO;

Quam,

DEO clementer auxiliante,

Indultu

Magnifici & incluti Ordinis ICTOR. in illustrissima
EBERHARDINA,

PRÆSIDE

DN. FERDINANDO CHRISTOPH. HARPPRECHTO,
Jurium Doctore atque Antecessore, Sacri Imperialis
Palatii Comite &c.

Præceptore, Promotore, atque Patrono
suo summe devenerando,
PRO LICENTIA

*Supremos in Jure Honores, Privilegia atque immu-
nitates legitime capessendi,*

Ad Diem Junii, horis consuetis,

In AULA NOVA,

Solemni ERUDITORUM examini

submittit

JOHANNES FRIDERICUS OBRECHT, Stutgardianus,
Ducalis Curiae Württemberg. Advocatus.

TUBINGÆ,

Anno per CHRISTUM reparatæ Salutis MDCCCXIV.

Literis Reissianis.

1714, 3 5

Cum DEO!

PROLOQUIUM.

Inter plurimas tum Pignoris, tum Hypo-
 theca, stricte sic dicta (Fungat. B. Dnus
 Lauterbach, in tract. synopt. de pigno-
 re sive hypotheca, §. i. n. 4. & seqq. Dn.
 Fleck. in Bibl. Jur. civ. lib. 3. tit. 17. num. 5. &
 seqq.) Divisiones non ultima haec est, qua DDres ear-
 dem communissime dividunt in privatam & pu-
 blicam. Qua nomina cum indies in Curiis perso-
 nent & tamen Interpretes, quod summopere mi-
 ramur, in tot plenis & integris ad Pandectas
 commentariis, imo plane in vastissimis, de materia
 Pignorum & Hypothecarum, iisdemque doctissimis,
 suis tractatibus illam publici Pignoris fere princi-
 pem speciem, quod in publico Instrumento, vel
 A 2 apud

apud Acta Judicii constituitur, aliave hinc inde
 recepta Ratione; prout moribus modernis suum peculia
 remculibet fere populo, circa talia Pignora, morem
 esse advertit Ulricus Huberus, in egregio Com-
 mentario ad Pand. tit. qui potior. in P. hab. §.
 25. pag. 32. levissimo passim barchio, & extremis
 saltem lineis, tetigisse & adumbrasse videamus,
 quare, publica commoda in oculis habentes, & tum
 in scholis, tum in foro laborantes, pro ingenii mo-
 dulc, adjuvare satagentes, utilissimum istud Pignus,
 mori umentum & pignus nostrorum in studio legalis
 sci- tia qualiumcunque profectuum, loco speciminis
 inauguralis, in publicum edere operæ pretium du-
 ximus. Faxit ipse Sanctissimus ex alto Spiritus,
 fœderalis in CHRISTO Salutis & Gratia beatifi-
 cum Pignus, quod appellat Apostolus, II. Corinth.
 I. verf. 21. & 22. ut omnia ex voto in DEUM
 & Proximum de-voto succedant.

§. I.

Cum vero privatum & publicum Pignus non uno; sed dupli-
 ciori respectu, (illa namque, quod pignus etiam in rebus publicis,
 seu ad Principem, aut totam Republicam spectantibus, vel ab ipsa Re-
 publica, Civitate, vel alia Universitate constituatur, hic non atten-
 dimus) nostratibus dicantur, inde etiam hæc diviso plane alium in ordine
 ad Causam Pignoris efficientem, & alium in ordine ad Modum,
 quo

quo constitui adsolet, habet significatum. Respectu Causæ efficientis Pignus Publicum illud dicimus, quod publica autoritate & potestate est constitutum, Bachovius, de *pignor. lib. 1. cap. 3. num. 1.* B. Dnus. Lauterbach, in *tract. synopt. de pignore sive hypoth.* §. III. num. 10. ita nempe, ut illius Causa efficiens sit vel Lex ipsa; L. 1. in verbis: *Ab ipsa Lege induci. Cod. comm. de legat. L. 6. in fin. Cod. de bonis, que liberis.* Late Excellentissimus Dn. Præles, in *scrutinio 20. pignor. spurior. §. 1. & omnib. seqq. ibidemque laudati.* Vel Prætor, L. 1. & 2. *Cod. de Prator. pign. aut Judex, L. 15. §. 2. de re judic. L. 1. cum seqq. Cod. si in causa judic. L. 7. Cod. que res pign. obl. poss.* Julius a Beyma, ad *rubr. Cod. de Prator. pign.* Mercurial, Merlin, de *Pignor. lib. 1. tit. 2. Quæst. 11. num. 45.* Ludov. Postius, de *subhastat. inspect. 11. num. 3. & seq.* Joh. Franc. Balthasar, *Bavar. resoll. tit. 15. resol. 12. num. 1.* Thomas Carlevalius, in *tract. de Judic. tit. 3. Diss. 1. num. 7.* Dn. Lauterbach, d. §. III. num. 10, 11. & 12. Privatum vero pignus, ratione ejusdem Causæ illud vocamus, quod privata autoritate & voluntate est constitutum, nimirum vel ultima Testatoris voluntate, vel per conventionem; eamque vel nudam, vel cum rei hoc ipso nexu devinctæ traditione conjunctam; juxta ea, quæ similiter specificis textibus illustrat Bachovius, d. *lib. 1. cap. 3. pr.* Dn. Lauterbach, d. §. III. num. 15. Postius, d. *l. num. 2.* Dn. Fleck, in *bibl. Jur. Civ. lib. 3. tit. 17. num. 9. 65. & 69.*

§. II.

Verum, habito respectu ad Modum, quo privatum, vel publicum Pignus constituitur, hic neque Legale, neque Judiciale, neque Prætorium, neque Testamentarium ullum locum sortitur; hoc insuper habito, quod Pignus Prætorium, vel Judiciale, a publicis seu in publico Magistratus officio postis personis constituuntur; quin & hoc non attento, quod legalis hypotheca ab ipso Llatore concedatur, eodemque respectu verissime magis publica appellari mereatur, quam illa, quæ coram Magistratu constituitur; quod considerat perillustis Dn. B. de L. yacker, in *Resoll. Ferenfib. Resol. 262. ibi; Alldie; weil aber die Hypotheca tacita (seu) legalis auffer Zweifel nicht privat; sondern a Lege, und mehr publica, als diejenige ist, qua a Magistratu confirmat a reperitur; Sed solum pactitium seu (ut illud vocatur in *L. 2. Cod. de Prator. pign.*) Conventionale, sive tale, quod, respectu Causæ effi-*

efficientis, privata quidem Voluntate, seu ipsarum personarum part-
 scentium consensu; verum tamen publica vel Magistratus, vel publici
 Notarii, & sic deinceps, autoritate, consensu, & interventu
 accedente constituitur. De quo in *seqq.* jungat. interea Mevius, p. 5. *dec.*
156. & part. 7. Dec. 139. & ejusd. part. Dec. 179. B. Dn. D. Bardili, ad *prior.*
Pand. part. exerc. 39. concl. 1. Amadeus Eckolt. ad *π. tit. Qui pot. in*
P. hab. §. 3. Hahn, ad *Wesembec. tit. Qui pot. in P. hab. num. 2.* Cujus
 generis Hypothecam recte publicam appellari, & illam e contra, quæ in
 privato solummodo instrumento, vel coram duobus testibus constituitur,
 & sic porro, privatam, elucescit ex illis, quæ tradit Chemnitius, de *jurè*
pralat. credit. §. 213. Gail. *libr. 2. Observ. 25. num. 9.* ibi: *Etsi hypo-*
thecam privata tempore prior sit; tamen creditor posterior, habens hypo-
thecam publicam B. Dn. D. Bardili, dicta exerc. 39. concl. 1. Mevius,
part. 7. dec. 178. num. 3. & seqq. & part. 8. dec. 138. num. 9. Wesembec-
 cius, *consl. 49.* ibi: *Judicialis hypotheca præfertur privata & extra-*
judiciali. & alii passim.

§. III.

Licet itaque Pignus etiam in Testamento Principi obla-
 to, vel apud Acta Judicij confecto, Testator suo creditori
 constituat; (Videat. *L. 26. ff. de pign. act. juncta L. 19. C. de testament.*
Anton. Gobius, de permiffa feudi & emphyt. alienat. §. 8. num. 66. &
sequent. ubi de hypotheca, Bonis fidei commissio familiæ divinctis, Testa-
mento, in perpetuum imposta differit.) Tamen, quia neque Princeps, cui
 illud offertur, neque Judex, apud quem hoc alterum conficitur, de hujus-
 modi pignore, si testamentum vel in scriptis confectum, vel nuncupativum
 implicitum sit, regulariter notitiam, ante talis Testatoris mortem, consequi-
 tur, sicque nec illud approbat nec de eo cognoscit; sed hujusmodi elegia
 simpliciter recipit; *d. l. 19. Cod. de testam.* ipsumque tale pignus liberrimè
 testatoris revocationi, tanquam verum & merum legatum, subjacet: Arnol-
 dus Vinnius, ad *§. 3. Inst. de test. ord. n. 7.* Dn. Præles, *Consl. 18. n. 72. 73. &*
127. Dn. Fleck. in *bibl. Jur. Civ. l. 3. t. 17. n. 69. & seqq.* ubi vide omnino.
 Eapropter tale Pignus, jure publici pignoris, præsertim in ordine ad præla-
 tionem, qua publicum pignus gaudet, æstimare non possumus; licet non
 ignoremus, quod talia testamenta, saltim Actis Judicij insinuata, pro
 confestim publicatis, & publicis Instrumentis communiter ha-
 beantur.

beantur. Videat. Johannes Dauthius, de *restam. num. 454. in notis margi-*
nal. lit. Z. p. 329. Dn. Præses, in Consilior. vol. novo, conf. 44. n. 185.

§. IV.

De hoc ipso vero pignore, de quo hic quærimus, rectissime B.
 Dn. Samuel Strykius ita dicit, quod illud etiam Judiciale appellari me-
 reatur; *loco mox alleg. eine Gerichtliche Hypothec; Dn. Baro de Lycker,*
Dec. 1477. Joh. Philippi, ad Dec. Saxon. noviss. Dec. 60. Obs. 1. num.
5. Dn. Lüder. Mencke, ad. Qui potior. in pign. hab. Mundius a Rodach
vol. 2. conf. 4. num. 27. Bechmannus, in comment. theor. pract. tit. de
pignor. & hypoth. Obs. 1. ibi: Qui habet generalem H. Judicalem
priorem &c. & Obs. 16. verbis: Præfertur creditoribus extrajudicia-
lem anteriorem, seu privatam habentibus. Colerus, de process. execut.
part. 1. cap. 10. num. 200. verbis: Juxta illud vulgatum: Hypothecam
judicalem præferri extrajudiciali. Prout etiam ipsa illius constitutio eine
Gerichtliche Verpfändung appellatur a Dn. Bar. de Lycker dec. 166.
p. 491. in fine. Schiltero, in praxi for. exerc. 33. §. 7. sive hypothecario
judicialis, a Befoldo, in del. ex l. n. 20. Q. 7. ipsumq; tale pignus ein offen-
bahres Unterpfand; Lüneb. Stadtrecht p. 2. tit. 17. ibi: Solle die Krafft
und Würkung eines offenbahren Unterpfands haben. Non in eo
quidem sensu, quo Magistratus, vel ante sententiam definitivam, ob con-
tumaciam, vel aliam causam; vel post rem judicatam, judicati servandi
& exequendi causa, per missionem in possessionem, vel pignorum captio-
nem, pignus constituit: L. 26. princ. de pign. act. L. 10. ff. L. 2. Cod.
qui pot. in P. hab. Dn. D. Lauterbach, d. §. III. num. 12. & seqq. & §.
VI. num. 29. sed hoc solo respectu, quod Judicialiter confirmetur,
seu plerumque in judicio constituatur; licet vera sit species pignoris
conventionalis. Dn. Stryck. in annotam. ad Comp. Schüzio. Lauter-
bachian. tit. de pignor. & hypoth. ad verb. Judiciale. Ex quo etiam
hæc nomina, judiciale, & publicum pignus, pro synonymis accipit idem
Strykius, in suo tract. de cautel. contr. act. cap. 4. §. 2. ibi: Certum enim est,
hypothecam judicalem seu publicam in concursu creditorum præferri. Ad-
dat. omnino Antonius a Mara, de concursu creditorum, lib. 2. tit. 3. Brun-
nem. de proc. concurs. creditor. cap. 5. §. 43. Idem, conf. 79 num. 1.
ibi: Cum instrumenta publica, seu judicialia pignus publicum effi-
ciant,

stant. Ex quo etiam e diverso hypothecam privatam extrajudicialem hypothecam appellat laudatus Dn. B. de Lyncker. *c. l.* Licet aliter alii his nominibus utantur; quos inter B. Dn. Titius, in *Jure privato Rom. German. lib. 3. cap. 16. §. 20.* & Dn. Thomafius, in *not. ad singul. tit. n. tit. de pignor. & hyp. §. Ulti autem in Jure Romano, pag. 214.*

§. V.

Ut vero confestim, & priusquam ulterius progrediamur, nobilissimam differentiam inter istos præmissos duos significatus publici Pignoris hic prælibemus, maxinopere advertendum, quod, si excitato creditorum concursu, de jure queratur Prælationis, illi quidem Creditores, quibus pignus a suis debitoribus, vel coram Magistratu pro tribunali sedente, seu in Loco, vel apud Acta Judicii, mit Consens und Gutheiffen der Obrigkeit / secundum cujusvis Provinciae, vel Loci Statuta, vel Consuetudines; aut in publico & solenni Instrumento Notarii; vel coram Principe, vel super Feudis in Curia feudali, vel jx. mores nonnullorum Locorum coram Officialibus, aut Consulibus Civitatis constitutum probatur, omnibus aliis creditoribus, duntaxat privatis, licet longo, imo plane longissimo tempore anterioribus præferantur: *L. 11. Cod. Qui pot. in P. hab. & arg. Auth. Si quis. Cod. eod. L. 10. ff. de probat. L. 6. Cod. de re judic. L. 30. & 31. Cod. de donat. Brunnemann. de processu concurs. credit. cap. 5. §. 43. Dn. Stryk. de cautel. contr. dicto cap. 4. §. 2. Dn. Lauterbach, in Coll. n. tit. Qui potior. in pign. hab. §. 3. Carpzov. f. f. part. 2. const. 23. D. 9. Mevius, part. 7. dec. 179. n. 1. ubi dicit, hoc esse Privilegium talis publicæ hypothecæ, & part. 5. dec. 157. num. 1. Si tamen e contra Legalis hypotheca, seu tacitum pignus, cum hypotheca conventionali, sine ullo Magistratus, vel Notarii interventu, privato duntaxat pacto, vel instrumento constituta concurrat, tunc, si quidem Legalis tempore anterior seu antiquior sit, nihil dubii suppetit, (licet non solum Pragmatellos, quos Anton. Faber vocat, *decad. 6. Err. 1. sed & alios magni nominis DDres in hoc offendisse observaverit Bachovius, de pignor. lib. 4. cap. 7. num. 1. Richter. de privil. cred. cap. 4. §. 1. num. 10.*) quin illa huic, tempore posteriori privatæ hypothecæ præferri debeat; cum & hætenus Regula; Tempore qui prior est, is quoque jure prior, ceu nullibi verior, quam in pignorum materia, observante Wesembecio, ad *tit. qui P. in P. hab.**

habent. num. 2. potentissime militet; per L. 2. Cod. qui P. in P. hab. & æquif-
imas rationes, quas ex L. 25. Cod. de Pact. L. 15. Cod. de pign. & sic porro addu-
cit Joh. Harpprechtus, ad §. 4. num. 242. Inst. quibus in ere contr. oblig. Mül-
lerus, ad Struv. exerc. ad π. 26. §. 27. Sed si e diverso Hypotheca Privata,
vel unico momento, hypotheca legali anterior sit, iungat. B. Dn. Lauter-
bach, ad Jus Statut. Hamburg. th. 53. Vincent, de Franchis, Dec. 649. num. 3.
§. 48. Joh. Voëtius, ad tit. π. qui pot. in P. hab. §. 29. Tulden. ad Cod. eod. tit.
num. 2. Struvius, exerc. ad π. 26. §. 47. Mevius, part. 8. dec. 138. num. 8. ibi: Est
vel uno momento. & ad Jus Lubec. part. 3. tit. 1. art. 12. num. 56. tunc simili-
ter juris est plusquam evidentissimi, quod ista privata; sed priori hypotheca
munitus creditor illis omnibus, qui a lege, consuetudine vel statuto consti-
tutas hypothecas; verum recentiores, sive tempore posteriores habent,
modis omnibus præferendus sit; per L. 6. §. ult. C. de bonis, qua lib. L. 15. ff. qui
P. in. P. hab. arg. L. ult. §. 1. in fin. Cod. eod. Pridem enim exploratum est,
quod & pignus legale omnes illos effectus & qualiter pariat, quos parit ex-
pressum; sed haudquaquam majores; sic ut inde rectissime B. noster Lau-
terbachius pronunciet, quod etiam ratione prælationis inter expres-
sam & tacitam hypothecam nulla sit differentia; hincque tacita NB.
anterior præferatur quidem posteriori expressæ; per L. 8. ff. qui potior.
in P. hab. L. 28. de jure fisci. Cum non minus potenter in legali hypotheca
Lex operetur, quam Conventio in expressa; in tract. synopt. de legali sive tac.
hypoth. §. 15. num. 108. Appendix Decision. post Respp. J. Ctor. Holland. parte
3. Vol. 1. pag. 22. fere in fin. Voët. d. t. §. 28. Ansaldo de Ansaldo, de com-
merc. & mercat. Disc. 13. num. 21. Sed quod etiam e contra expressa an-
terior præferatur legali posteriori (modo illa sit simplex & non privile-
giaria, sive cum singulari prælationis privilegio conjuncta; jungatur Voë-
tius, ad d. tit. §. 28. verbis infra relatis) exertissimi probant textus in L. 8.
ubi ita in puncto de legali hypotheca, quæ Fisco in bonis debitoris sui com-
petit; L. 28. de jure fisci. L. 2. Cod. in quib. C. P. tac. contr. ibidemque Brun-
nem. & Julius a Beyma. Dn. Lauterbach, de legali hypoth. §. III. n. 8.
quando cum anteriori expressa concurrat, Consultus respondet: Si pignus
specialiter Republica acceperit, dicendum est, præferri eam Fisco debere,
quia & Privati præferuntur. ff. qui pot. in P. hab. Et in L. fin. princ. eod.
ubi valde notabilis contingentia deciditur, talis nempe, ut ille, qui ex causa

B

tutelex

tutele male administratae debitor factus, Sejae, quondam pupillae, pro Redu-
 duo hypothecam, priori loco; dein etiam Fisco, pro securitate ab illo sibi mu-
 tuo datae pecuniae, hypothecam constituerit, eandemque utrique universa-
 lem; postea, debiti parte illi Sejae soluta, reliquam partem, facta Novatione,
 ei se consimiliter soluturum promiserit, repetita denuo jam antea eidem con-
 stituta Hypotheca; ubi Scaevola signantissime, hoc insuper habito, quod Fisco
 non saltem posterior expressa; verum etiam Legalis hypotheca competat;
 tamen Sejam in bonis, etiam post contractum, ab illo tutore, cum fisco ce-
 lebratum acquisitis, procul dubio praeferrere debere pronunciat. Conferat. om-
 nino de hac *L. fin.* quae crucem omnibus DD. b. fixit, Merlinus, de *pignor. lib.*
3. tit. 3. §. 87. n. 4. & 10. Merenda, *controv. lib. 6. cap. 37. & 38.* Antonius
 Faber, *conjectur. lib. 2. cap. 10.* Struv. *exerc. ad m. 26. §. 30. & in resol. LL. in*
ipsa hac b. post Jul. a Beyma D. Lauterb. de legali H. S. lli. n. 8. in fin. Addat. *L.*
2. C. de privih. fisci, quam & ipsam, ceu non de legali, illo tempore, nimirum
 jam Ao. post natum Christum 214. ut & tempore conditae *L. 9. Cod. de jure*
dot. quae huc pariter pertinet; juncta *L. 12. C. qui p. in P. hab. subscript. ibi. Post*
consultatum Lampadii & Orestis, v. CC. 531. Adeat. Wissembach, ad prior. n.
part. Disp. 40. §. 20. ibi. An quia non praeferebatur actioni publica Antiquioris
 nondum cognita; sed de expressa, pro dotis securitate specialiter conventa,
 Hypotheca loquentem, huc rectissime porrigit Georgius Franzkius, ad *tit.*
n. qui pot. in P. hab. num. 30. Et omnino si pignus antierius expressum seu
 conventionale, etiam Judiciali & Praetorio pignori, tempore posteriori
 praefertur; quod pariter specificè disponit *Lex. 3. Cod. ut in poss. legat. L. 2.*
L. 4. Cod. qui pot. in P. hab. Struv. *d. exerc. 26. §. 28.* Quidni etiam legali seu
 tacito pignori, licet unica hora vel unius momenti intervallo juniori seu
 posteriori? Ut nihil de eo, quod non unus ex primi subsellii Ddb. legalem hy-
 pothecam usque adeo exiguae efficaciae reputet, ut pignus expressum legali
 semper praeferrendum contendat; jx. ea, quae tradit Matth. Colerus. *part.*
1. Dec. 137. num. 1. & noster celeberr. Antecessor Sichardus, ad rubr. Cod. in
quib. caus. P. sac. contr. n. 2. id quod tamen justissime profertur & reprobat
 D. Praeses in *vol. novo, conf. 69. num. 91. & seq.* dictis adjiciamus. Jungat. om-
 nino Richter, de *Jure & privileg. credit. cap. 5. sect. 2. num. 10. & seq.*
 Carpvov. *part. 1. C. 28. D. 110. n. 3.* ubi etiam Generalem expressam
 hypothecam legali speciali; sed posteriori, praeferrendam recte ad-
 struit.

truit, ibi: Ergo si invicem concurrant, preferendus erit reliquis, qui primò
 jus reale fuerit consecutus, sive per hypothecam tacitam, aut expressam.
 Struv. exerc. ad π. 26. §. 28. Joh. Voëtius, add. 1. qui pot. in P. hab. §. 28.
 verbis: Nihil autem interest, quantum ad hanc Regulam, qua prior tempo-
 re potior jure est, utrum expressa sit hypotheca, an tacita. Nam & tacitam,
 seu Legalem anteriorem præferri posteriori, patet ex L. 6. §. ult. Cod.
 de bonis, q. lib. L. 15. ff. qui pot. in P. hab. & arg. L. ult. §. 1. in fin. Cod.
 eod. & tacitam seu legalem, non privilegiatam, posteriorem, cedere
 conventionali speciali antiquiori: Uti vice versa, conventionalis
 posterior antiquiori legali. Dominus Præses, Resp. 92. num. 101. & tota
 Amplif. hujus incluti Lycei Facultas Juridica, apud eundem, in vol. 1000,
 consil. 69. num. 92. ubi dicit, hanc sententiam plus quam indubitatis Juris
 textibus nit. Addat. Idem, in diff. F. C. & Marchico-Badens. pag. 57. §. 71.
 Anton. Matthæus, in tract. de auction. lib. 1. cap. 19. n. 62. ibi: Si pignus
 conventum concurrat cum tacito, junctis ibi præcedentibus. Paul. Christinaus,
 Deco. Belgic. vol. 4. dec. 18. num. 3. ibi: Dicta Regula locum habet, sive ex-
 pressa hypotheca sit, sive tacita &c. Carpz. J. F. part. 1. C. 28. D. 103. & J.
 Conf. lib. 2. D. 321. n. 8. B. Dn. Lauterbach, in coll. π. tit. Qui pot. in P. ha-
 beant. §. 10. Idem & Dh. D. Kurrer, in Dissert. de tacito pign. §. 48. ubi,
 quo ad effectum Prælationis, ratione Temporis, distinctionem expressæ &
 tacitæ H. purum putum Doctorum figmentum, appellat, nulla Legge,
 vel diversitatis ratione subnixum. Dn. Stryk. in U. M. tit. qui pot. in P. hab.
 §. 2. Eckolt. ad tit. de reb. autor. jud. possid. §. 7. Franzk. ad t. Qui P. in P.
 hab. n. 30. Mynsing, cent. 1. Obs. 59. Amplif. Facultas Jurid. Jenensis, ap.
 Richterum, vol. 2. consil. 5. num. 111. ubi dicit, daß unter denjenigen Cre-
 ditoris erlanget/ keine andere Ordnung! als der Zeit halber zu attendiren.
 Laurentius Kirchovius, como 4. conf. 4. num. 2. ibi: Hic ordo regulariter
 servandus est, quod habens hypothecam expressam priorem præfertur
 habenti tacitam posteriorem; per L. ult. ff. Qui potior. in P. hab. Qua
 Jura sunt in hac specie clara & aperta. Qua autem LLb. definita sunt,
 mutare non licet. Bachov. de pignor. lib. 4. cap. 7. num. 1. ubi plures propor-
 ro Rationes accumulatur. Hartm. Hartmanni, pract. forens. lib. 2. tit. 27.
 Obs. 8. num. 1. ubi optime dicit, quod sicuti expressam habens hypothe-
 cam

cam anteriorem præfertur omnibus posterioribus creditoribus, expressam vel tacitam habentibus, sic etiam habens tacitam anteriorem, regulariter præferatur posterioribus, similiter tacitam vel expressam habentibus. Id quod tanto majori cum sollicitudine ideo prænotandum erat, quod legalem H. ceu a Principe, vel alio Latore, ex nomothetica autoritate & potestate constitutam, etiam in ordine ad Jus prælationis inde statummandum, complures alioquin magnæ eruditionis Jureconsulti pro publica reputent; prout Dn. Præses se in pluribus Responsis & aliis scriptis, pariterque in forensibus deliberationibus advertisse, me docuit.

§. VI.

Supposito vero hoc, quod etiam privata creditoris & debitoris conventionione constituta H. tempore anterior, legali, tempore posteriori, præferri debeat, multo utique securius hoc adstruere licebit, quod legalis H. multo magis hypothecæ anteriori, publica Magistratus autoritate constitutæ, postponi debeat; imo non solum hoc in casu, si, (ut proxime de privata H. adstruximus) talis publica H. sit legali anterior; verum etiam, si illa, videlicet publica, sit tempore posterior. Non quidem nos later, quod diversum a multis magni nominis DDibus hinc inde tradatur; quos inter haud ultimus Johannes a Sande, *Dec. Fris. lib. 3. tit. 12. D. 16.* verbis: *Excipiuntur ab hoc placito expressam hypotheca, tacite ex Lege introductæ: In iis enim servatur adhuc Jus Commune; ut scilicet, si sint tempore priores, præferantur instrumentis registratis posterioribus.* Francisc. Zypæus, in *notitia Juris Belg. lib. 3. tit. de rei vindicat. pag. 113. vers. Rursus.* Paulus Christinæus, *Dec. Belg. vol. 1. Dec. 339. n. 3.* Abrahamus Wesel, in *Comment. ad Novell. Ultrajectinas, artic. 22. num. 21.* ubi pariter dicit, quod legalis H. qualem habet (non solum Fidei-jurati; verum etiam) Pupillus, legatarius, & similes, in bonis (debitoris tutoris, & defuncti, si tempore prior sit, præferatur posteriori, utut in Acta publica relatæ: Tamen, Juris veritate præ oculis habita, longe rectius contrarium propugnat egregius Batavorum Consultus Ulricus Huberus, quando ita signanter: *Pertinent, inquit, ad hunc ordinem omnes Hypothecarii, tam expressam, quam tacitam H. habentes: Nec enim usquam his, etsi Lege subnixis, Jus ante alios* exi-

exigendi datur; nec Ratio plus eis tribuit; quia Lex, hypothecam statuendo, nihil aliud, quam NB. Conventionis defectum, supplet; argum. *L. 5. ff. in quib. caus. P. tac. contr.* In Foris tamen nostris sape fit, ut non modo Vulgi opinione; sed etiam in Actis publicis, atque Edictis, Hypothecæ tacitæ existimentur vocenturque NB. privilegiatæ propter speciem quandam Rationis, NB. Jure præstringentem: Nam Hypothecæ vulgares, Actis publicis insinuatæ, sicut apud Nos, vel, ut alibi, publica forma constitutæ, sigillove munitæ, aut a Scabinis probatæ, etsi tempore posteriores, occupant locum priorem; cui incommodo cum legales hypothecæ non sint subjectæ; sed hæc suum locum, sine publica forma, vel insinuatione in Acta, retineant, hæc res Privilegii speciem, quod non nisi Temporis Ordini accepto ferendum est, tacitis hypothecis circumdat: Ita bene Huberus, ad *tit. π. qui potior. in pign. habeant. §. 18.* Quibus gemina tradit Laurent. Kirchof. *vol. 4. conf. 4. n. 12.* ubi ita cordate: Quid si, inquit, numero plures sint ejusmodi Creditores, conditione tamen pares, scilicet, ut nullus NB. plus privilegii, quam alter, habeat? Hoc casu vulgata Regula tenenda est. Qui prior est tempore, potior est jure. Et sic, qui primus Obligationem accepit, in solutione quoque cæteris præferatur. Hi enim Emptores censuum (de quibus ibi quærit) ex bonis omnibus defuncti, generaliter patentes probationes & literas consecuti, habent expressas H. in bonis ejus, & NB. idcirco præferendi sunt omnibus non habentibus tales hypothecas; etiamsi tacitas habent, saltim posteriores; in qua sententia omnes DDres consentiunt. Imo non fuerit absurdum, dicere, quod habentes hypothecas posteriores, præferantur iis, qui habent tacitas priores, propter expressam literarum obligationem; ut probatur in *L. Scripturas. 11. §. Sin autem. C. Qui P. in P. hab. cum Auth. seq. & declarante etiam, ubi vult, Imperatore, quod qui publicis Instrumentis nititur, sit præponendus habenti hypothecam, etiam priorem. Et hoc est ex mente Dyni, qui, tamen in Regula, qui prior est tempore &c. æquiparat expressas & tacitas hypothecas; insinuat tamen, præferendum eum, qui de expressa H. Instrumentum habet publicum, vel illius Locii alias consuetas literas emptionis & venditionis &c.*

a Wefel, in comment. ad *Novell. Ultraject. art. 22. num. 17.* ibi: Creditores publicas H. habentes præferuntur, etsi tempore sint posteriores. Ex quo etiam B. Dn. Samuel Strykius illas solas hypothecas legales seu tacitas, quæ, NB. ex speciali Legis provisione, jure prælationis gaudent, judicialibus præferendas pronunciat; & dehinc quoque illam, quæ in *L. 12. Cod. qui pot. in P. hab.* & in *Nov. 97. cap. 2.* Uxori, pro dote repetenda, conceditur, cum ceu singulari prælationis privilegio conjunctam H. tali judiciali, quæ publica Magistratus auctoritate constituitur, præferri debere, die 14. Maji, Anno 1669. Judicatum recenset, in *addition. ad B. Brunnem. tract. de proc. concurs. credit. cap. 5. §. 43.* ad verba: *Hypotheca privata.* (Id quod tamen modernam jurisprudentiam, ut videlicet Pignus Dotis etiam expresso pignori anteriori anteferatur, quamplurimis in locis non amplius frequentari, elucescit ex traditis B. Dn. Lauterbachii, in *tract. synopt. de legali hypoth. §. 4. num. 14.* Joh. Harpprechti, ad *§. 29. num. 7. cum seqq. Inst. de action. Coll. Jur. Argentorat. ad tit. 7. qui potior. in P. hab. §. 6.* ibidemque Taboris, & plurium aliorum.) Idemque, quod scilicet legalis H. tum demum, si illa singulari prælationis privilegio munita sit, priori expressæ præferri debeat, vicini Badensis Marchionatus Jus Provinciale, in *parte 4. tit. 21. §. zum neunten/juncto §.* So dann zum andern, *eod. tit. ibi:* Es wäre dann Sach R. expresse disponit: De quo Dn. Præses, in *differ. Jur. comm. & Marchico-Badenss. pag. 57. 71.* Addat. Reformat. Civitat. Francofurt. *part. 1. tit. 49. §. zum achten.* & §. seq. ubi pariter dicitur, daß die Creditores, so Einsätze in das Burgermeister Buch / ja auch alle diejenige / welche sonst außtrücklich eingesezte Pfand haben / den schweigenden Pfanden / sive tacitis hypothecis vorgehen sollen. *pag. 94.* Addat. *ibid. Tit. 20. §. 3.* ubi denuo dicitur, daß allwege die außtrückliche den stillschweigenden Pfandungen sollen vorgezogen werden; exceptis nonnullis ibidem notatis. Imo quod Hodienum, nonnullis in locis, coram Senatu constituta Hypothecæ non saltim eandem cum legalibus hypothecis efficaciam; verum etiam ampliorem habeant prærogativam, hanc nempe, ut etiam omnibus privilegiatis creditoribus præferantur, ex Statutis Hamburgensibus advertit Mevius, ad *Jus Lub. part. 3. tit. 1. art. 12. num. 64.* Adde Dn. Lauterbachium, ad *Jus Statutar. Hamburgense, th. 53. & ea,* quæ tradunt Dni Jcti Altdorfini, in *consil. Rittershus. 59. n. 2.* ibi: Omnes ha-

habentes publicam H. preferuntur habentibus anteriorem. Zosius, ad tit.
qui P. in P. hab. n. 5.

§. VII.

Describimus Pignus publicum, quod nihil sit aliud, quam tale pignus, quod privata Creditoris & Debitoris conventionione, & publica desuper implorati Magistratus, vel illius, cui Princeps hujus rei potestatem dedit, autoritate, in qualibet provincia vel civitate recepto modo, alicui constituitur. Cujus definitionis explicatione partim antecedentia, partim vero sequentia nobis ministrabunt.

§. VIII.

Divisionem hujus publici pignoris, vel si mavis illius saltim distinctionem Imperator nobis exhibet in *L. 11. Cod. qui pot. in P. hab.* quod nimirum tale pignus sit vel Vere publicum, vel quasi publicum. ibi: *Enim, qui instrumentis publice confectis mittitur. & in verbis: Tunc enim quasi publice confecta accipiuntur.* B. Dn. Bardili, *d. exerc. 39. concl. 2.* Licet etiam quasi publicum simpliciter publicum appellet Mevius, *part. 7. Dec. 233.* ibi: *Legibus provisam, ut Hypotheca coram tribus testibus constituta publica sit.* De hac vero, nempe quasi publica, hypotheca præfens hæc Dissertat. non erit sollicita; sed illam alii occasione Dn. Præses destinavit. Quod si etiam ex eo, quod hodie, ex plurium ditionum, Locorum, ac provinciarum singularibus Statutis, Rerum maxime immobilium oppignorationem, publica Magistratus autoritate, & in ipso Judicio, præcise fieri, & ad Acta illius referri oporteat, ut de Austria, Saxoniam, itemque Hollandiam, vicino nobis Marchionatu Badensi, Comitatu Solmensi, Francofurto, Colonia, & sic deinceps, testantur Gail. *2. Obs. 25. num. 10. Rauebahr. lib. 1. Q. 6. num. 14. Carpz. part. 2. C. 23. D. 1. ibidemque in notis Goswinus ab Esbach. Dn. Præses, in differ. Jur. Comm. & Marchio. Badens. pag. 37. th. 46.* Et quod e contra in hoc inclyto Ducatu, jure quidem antiquiori de Anno 1591. *part. 2. tit. von Pfandungen. 7. pag. 230.* idem fuerit sancitum; in recentiori vero, approbata Communis Juris dispositione, etiam rerum immobilium oppignoratio vel in Judicio, vel privatim coram testibus, aut privato Instrumento fieri posse contenditur, per Jus Proy. Würtemb. *part. 2. tit 7. §. 1. Wann ein ligend Gut.* ibi: *Ober sonst vermög gemeiner beschriebener Rechte;* ubi junctis Besoldum, *§. 23. Dn. Lauterbach, in tract. synopt. de pign. §. VI. num. 36. & Dn. Præsidem, dicta th. 46.*

hoc

hoc publicum pignus etiam in Necessarium & Voluntarium distinguere cui lubeat, nos non habebit dissentientes. Sed & alio respectu hoc pignus potest esse necessarium, si videlicet debitor publicum suo creditori pignus promiserit; illud vero deinceps prestare recusans, inuitus ad hoc a Iudice compellatur; De quo Mevius, *part. 8. Dec. 128. B. Da. Bardili, exerc. ad prior. π. pars. 39. concl. 5. & nos inferius. §.*

§. IX.

Causa efficiens Remota hujus publici pignoris est Jus Romanum; (Cui etiam pleraque ad Hypothecarum materiam spectantia animose adscribit Hieronymus Rocca, *select. Fur. Disp. cap. 72. num. 20. & seqq.* Licet indolem pignorum & varietatem, procul dubio, sine Juris Romani adminiculo, intelligi posse, effatum sit Titii, in *observ. ad compend. Schüzio-Lauterbach. Obs. 654. tit. de pign. & hypoth. pag. 434.*) modernis Locorum Moribus comprobatum, & varie informatum. David Mevius, *part. 7. Dec. 139.* ibi: *Juri Communi, ut & Moribus Locorum convenit, publicam hypothecam preferri privata; & part. 8. D. 125. num. 1.* verbis: *Etsi enim Lege Moribusque receptum. perillustris Dn. L. Baro de Lyncker, dec. 1477.* ibi: *Dietwett aber an diesem Ort das Jus Commune angesehen werden muß.* Id quod tamen non eatenus intellectum volumus, quasi, Jure Romano. Creditores & Debitores, etiam in rebus immobilibus seu soli pignus constituturi, hoc, publica Magistratus autoritate, præcise facere necessum haberent; sed quod tamen Creditores, jure prælationis in concursu frustrari, eandem omnino, ex præscripto *saped. Legis 11. Cod. Qui P. in P. hab. observare teneantur.* Abraham, a Wesel, ad *Novell. Ultrajectin. Artic. 22. num. 12.* ibi: *Etenim (Contra quam Quiritium Fure constitutum est in L. 11. C. Qui pot. in P. hab. L. 12. ff. cod. tit. L. 1. ff. de pign. & hypoth.) Moribus nostris rei immobilis hypotheca non contrahitur, nisi Actus publicis Locis sitæ, vel Curia feudali ea pacto insinuata fuerit, privatim constituta inefficax est, Grotius, lib. 2. *Isagog. part. 42. num. 10.* Grenewegen, de *Lib. abrogat. ad §. 7. Inst. de action. Cornelius Neostadius, Decis. supr. Curia. 41. in princip. Anton Matthæus, in tr. de auctionib. lib. 1. cap. 19. num. 70. lit. A. Lambert. Goris, in advers. Fur. tract. 3. part. 2. cap. 5. num. 10. & tract. 4. §. 18.**

§. X.

§. X.

Causa Efficiens proxima est utriusque, Debitoris, a quō
 & Creditoris, cui jus pignoris constituitur, Conventio, publica au-
 toritate Magistratus, vel illius, cui Princeps hujus rei facultatem, con-
 cessit constabilita. Jungat. Schilterus, in *praxi for. exerc. ad* π. 33. §. 7. in
fin. ibi: Judicialis, qua, præter consensum contrahentium, etiam
 Judicis Approbatio ac Confirmatio accedat. Dn. Lauterbach, de vo-
 lunt. *jurisdict. d. 41. verbis: Magistratus hypothecam illam approbando, &*
in illam consentiendo, volentibus jus dicit; nec ulla hic intercedit con-
sentio; sed ipsi de jure in re constituendo consentiunt, & Judicis
consensum requirunt; qui etiam, secundum illorum voluntatem,
hypothecam illam suo consensu, si nullum adest impedimentum, con-
firmat. Abrahamus a Wesel, in commentar. ad Novell. Ultrajectin. ar-
tic. 22. num. 17. verbis: Qui ex conventionem debitoris, & num. 20. ibi;
Abque Juris provincialis solemnitate. Ex quo etiam vocatur, nempe
a priori facta denominatione, coram judice data, vel coram Notario
& Testibus facta, Andr. Gaius, lib. 2. obs. 25. n. 9. verbis: Tamen creditor
posterior, habens hypothecam publicam, h. e. in Judicio, coram Judice
datam, vel coram Notario & Testibus factam, de qua ex Actis, vel
Instrumento publico constat, privato hypothecario præfertur. Dn. Præf. s.
Resp. 92. num. 101. seu apud Acta publica contracta. Mevius, p. 7. Dec.
232. ibi; Contracta apud acta publica hypotheca publica est. Ab aliis
registrata, seu insinuata, & in Acta publica relata. Joh. Jacob.
Wissensbach. Disp. ad prior. π. part. 40. §. 9. Joh. a Sande, Deca. Fris. lib.
3. tit. 12. §. 16. vers. Excipiuntur.

§. XI.

Primo itaque ad eandem inducendam requiritur Debitoris vel
 illius, qui pro debitore hypothecam constituit, & Creditoris
 Conventio, quod vel universa debitoris Substantia, vel pars illius,
 vel una, aut plures Res singulares, nexu pignoris creditori debeant
 esse devinctæ seu obligatæ. Mevius, ad *Jus Lub. p. 3. tit. 4. art. 1.*
num. 39. verbis: Ubi consentit Creditor & Debitor, Jac. Plebst.
ad Jus provinc. Würtemb. Disp. 1. §. 166. ibi: In quo omnia bona debi-
toris

C

toris hypotheca subjecta. Quæ ipsa conventio quod non præcise apud Acta seu coram Senatu, aut ejusdem Deputatis, aut publico Notario initium sumere debeat; sed (insuper habitis, quæ in seqq. §. §. de hujusmodi pignore a Magistratu tantum Confirmato dicturi sumus.) bene fieri possit, ut debitor extra Judicii locum, seu nondum adito Magistratu, vel Notario, cum suo creditore, de hoc, conveniat, in quibus rebus hypothecam apud Acta ei velit constituere nihil dubii nobis supererit. Hanc etiam naturalem fere & communissimum negotii ordinem, præter quotidianam rerum omnium magistram, in puncto advertit & describit perillustri Dn. B. de Lyncker, cent. 15. D. 1477. in med. ubi ita: Das wehrentz heits auch diejenige hypotheken / welche man Judicialiter confirmiren löst / einige Zeit vorher abgerecht zu werden pflegen / & B. Brunemannus, cent. 3. D. 49. in his verbis finalibus: Sed oportet præcedere oppignorationem a Debitore factam. Addatur Schilterus, in praxi forensi. ad n. 37. §. 7. ibi: Coram Judice, aut saltem Notario, interpositus, aut repetitus consensus. Quod vero Utriusque, nempe tum Debitoris, etiam talem hypothecam constituentis, tum etiam Creditoris, in cujus gratiam & securitatem illa constituenda, Voluntas in hoc concurrere debeat, tam illa generalia Juris nostri principia, quæ in L. 3. §. L. 55. de O. & A. L. 1. de pact. aliisque hinc inde parallelis occurrunt, quam & illa specialiora Nostrorum dogmata de cujuslibet H. constitutione, ex L. 4. ff. de pignor. aliisque similibus, extra dubium collocant. Conferat. B. Dn. Lauterbach, in tract. synopt. de pignore s. hypothec. §. 41. num. 20. Cujus primi Requisiti, Causam efficientem hujus pignoris publici constituentis, hæc indubitata & haud ultima sequela est, quod neque solus Magistratus voluntas ad hujusmodi H. constitutionem sufficiat, seu ut solus Magistratus suo Cive vel Subdito non consentiente, eam possit constituere: Bruanem. dicta Dec. 49. num. 4. ibi: Et solus consensus Magistratus non constituit hypothecam, nec Magistratus eam constituere potest, non consentiente subdito; addens, ita M. Majo, An. 1658. Dnos Francovadanos pronunciaste: Neque etiam Solus Creditor, cum consensu quoque Judicis, regulariter illud efficere valeat, tamen si Debitor contumax sit: Hoc insuper habito, quod solus creditor ex capite contumaciæ, missionem in Bona ex primo decreto valentissime

lentissime petere, sicque pignus Prætorium consequi valeat. Modestinus Pistoris, parte 4. 2. 137. Excellentiss. Dn. L. B. de Lyncker, in Resol. Ienens. cent. 3. Resol. 240. pag. 355. in fin. ibi: Die weil aber ein Glaubiger/ ohne des Debitoris willen/ sich/ a Judice, keine Hypothec verschaffen kan/ Quibus omnibus congruenter non possumus non de illa clancularia & singularissima Sedinensium inscriptione, volgo der heimlichen Klage/ qua, ab immemoriali tempore, & peculiari Ordinatione D. Johannis Friderici Pomeraniæ Ducis, eo usque invaluit, ut quando civis civi v. grat. ex mutuo obligatus est, solus creditor Prætorem urbanum adire, coram eo obligationis causam exponere, eumque rogare possit, ut libro publica ista inseratur, & sic Bona debitoris, etiam actus istius omnimodo necii, hypothecæ dentur; ita, ut isto modo credito facto, a tempore professionis, & insertionis hujus in librum publicum, omnibus posteriorem hypothecam habentibus præferatur; juxta ista formula hujus Ordinationis de 9. Januar. 1596. : Die andern Creditoren und übrige Güther anlangende / weil in dieser Stadt Statuten und Jahrlicher Burger Sprach versehen / daß keine unbewegliche Güther außserhalb verlassen / beschwehret / oder veräußert werden sollen / und darüber alle extrajudicialische Contract und Obligaciones, hardurch leicht/einem andern zu Verfang / etwas verschrieben und getragen werden möchte / je und allweg unkräftig geachtet / und der privat-hypothec Action præferirt seyn / auch über die Creditoren / die jenige / so die älteste Gerichts Verlassung Klage oder willkühr / vor dem Richter / als eine dingliche Beweistigkeit / vorgedogen worden / so solle demselben also noch / wie vorhin / gefolget / darnach gesprochen / und der / welcher unter andern Creditoren die älteste gerichtliche Verlassung / Klage oder Willkühr haben wird / oder zu erst seinen conventional Vertrag und Obligation dem Gericht insinürt / undeinschreiben lassen / alle wege fürgezogen werden / & in Articulo IV. Civiloquii, oder Burger Sprach Anno 1624. den 7. April. revisi: Es solle niemand ligende Gründe / und stehende Städte beschwehren / mit versigeltten Briefen / oder offenen Instrumenten; sondern / wer etwas zu verlassen hat / solches für gehägter Ding:

Ca
um
more
de
rio
the
Junc
tidi
illa
rem
sien
ron
dere
for
oris
cujus
re
L. 55.
m &
L. 4
Da
Cu
ticu
sias
ciat
ien
: Et
stra
a m.
ciam
effi
solus
o sa
lime

Dingstädte (sive Coram Tribunali) thun/ mit Urthel und Recht; was hierüber geschicht/ solle Krafft und Macht: loß seyn/ und niemand soll sich auff sothane Güther/ die so beschwehrt werden/ erholen; Er sey Geistlich/ oder Weltlich; recitante hæc omnia B. Dn. Rhetio, in *Diss. de iure hypothecæ conventionalis & clancularia Sedinensium Inscriptiois*, cap. 3. §. 1. De hac, inquam, clancularia inscriptione non possumus non B. Dn. Samuelis Strykii hoc iudicium approbare, quod illa, ob magna, quæ secum fert, & facillime exindè pronascentia incommoda, præcipue si creditor malitiosus per solutionem jam extinctum chirographum Prætori offerret; hic vero, latentis fraudis ignarus, debitum in librum publicum redigeret, & sic bona debitoris nexu pignoratitio sine causa, obstringeret, merito odiosa censi debet, & proinde ad loca, ubi nondum est cognita, extendenda sit neuiquam; in *Diss. de obligat. feudi consensu munita*, cap. 3. num. 58. Addant, quæ in fine §. hic proxime subsequenti porro traduntur.

§. XXI.

Illud, circa hoc primum talis pignoris requisitum, nos turbare non debet, quod, ut supra jam aliquid, in Divisionibus, de hoc prælibavimus, illius constitutio, nostris moribus inspectis, in quam plurimis provinciis, quoad Bona immobilia, non plane a libera debitoris & creditoris voluntate dependeat; sed quemadmodum jam olim inter veteres Francos in rebus mobilibus, & immobilibus, non alia valuit, quam publica hypotheca; adverte, *in praxi for. exerc. ad π. 33. §. 7. ibi Francorum Fure n. sed coram Iudice, aut saltem Notario interpositus & repetitus est. his requirebatur*. Ita etiam hodiernum apud Gallos, Hollandos, & in plerisque Germaniæ ditionibus, ut in Foro Saxónico, Palatinò, Coloniensi, Marchico-Badensi, Comitatu Solimensi, ut & in Civitatibus, Francofurto, Lubeca, Luneburgo, Ulma, aliisque compluribus autoritate, & quam plurimis in locis, in ipsa Curia, vel loco Iudicij præcise fieri, & ad publica Acta referri oporteat. Conferatur *Sächs. L. X. lit. art. 52. & part. 2. const. Saxon. 23. Eölinische Rechts-Ordnung tit. von Pfandschafften/ 13. Chur-Pfärsisch. L. X. part. tit. art. Gräffl. Solmisch-Gerichts- und Landes-Ordnung part. 3. tit. 4. art. 1. Reformat. Civit. Francofurt. part. 2. tit. 18. §. 2.* Scavota
Lube.

Lubecensia, *part. 3. tit. 4. art. 1. ibique Mevius, in commentar. Ulmenſia, part. 4. tit. 1. §. 7. Joh. Schilterus dicta Exerc. 33. §. 7. verbis: Id quod etiamnum Jure Regio Gallorum, & moribus Parisiorum observari, ut pignus vel hypotheca non contrahatur privato chirographo, nisi qua ex die Reus istud vel agnorit, vel abnegavit coram Judice, testatur Choppinus, de moribus Parisiorum, tit. 2. §. 20. Carpz. part. 2. Const. 23. D. 1. cum seqq. ibidemque in noris Gofwinus ab Esbach, nec non in Respp. electoral. lib. 4. R. 27. num. 1. Gailius, 2. Obs. 25. n. 11. & de plurium aliarum provinciarum & locorum Statutis Joh. Voëcius, in Comment. ad *tit. de pign. §. 10. n. 12. Simon a Grœnevvegen, de LL. obrogatis, ad §. 7. Inst. de action. W ehnerus, in Observ. pract. vocab. Vergantung, Simon van Leuven, Censur & Belg. forens. lib. 4. cap. 11. num. 10. ubi scribit, apud nos, i. e. in Hollandia, hypothecam rei immobilis haud aliter, quam coram Magistratu loci, & perfoluto quadragesimo hypothecariae quantitatis tributo, (de quo pluscula ibi adjicit,) posse constitui. Cui tamen, ex parte contradicit Voëcius, cit. loc. §. 10. De cujusmodi Statutorum validitate videatur Mynſingerus, decade. 1. Resp. 9. per integr. Tilemann, de Benignis, in *vol. Cameral. in causa Frostberg contra die Loderbische creditoren* de Anno 1591. Neque enim hoc in Jure nostro insolens est, ut aliquid fiat ex Statuti vel Legis dispositione, necessitate, verum non absoluta; sed hypothetica, si videlicet ille, qui tale quid facit, principalem suum scopum, intentionem & commodum assequi, vel aliquam jacturam subterfugere velit; ut in simili B. Dn. Lauterb. ad *tit. qui satisd. cog. §. 3. & ad tit. de V. O. §. 5. nec non in Diss. de fidejussor. in genere. §. 2. quibus addi possunt tradita Dn. Praefidis, de transact. judic. 6. Nimirum si etiam v. gr. pecuniam ab altero mutuo acceptans, pro sui creditoris securitate. hypothecam eidem in aliquo praedio, vel qua alia re, quae immobilium jure censetur, (de quibus complura habet Dn. Praeses, in *vol. novo. Consil. 4. num. 186. & seqq.*) constituere velit, ipse utique hoc aliter facere non potest, quam eo modo, quem cujuslibet loci Statutum efflagitat; alioquin pecunia, quam mutuo sibi datum iri anhelat, & sperat, eum incommodo, vel gravi jactura cariturus. Ex quo ita David Mevius: Anne, inquit, Debitor cogi potest, ut bona sua, juxta praescriptum Lubecani, de quo loquitur, Statuti oppignoret? Si quidem hoc speciatim promisit, aut in genere pignoris securitatem pollicitus est, quam fieri possit, validissime; aut juxta jura & mores civitatis, non dubium est,***

est, illum ad promissa implenda obligari & compelli debere; Eo observato, ut ipsi mandetur Affecuratio; nec intra Terminum subsecuta partitione, aut iusta Causa allegata, Senatus chirographum exhibitum libro publico, cum hac securitate, inferere mandat. Judicis factum in talibus, quæ pars facere debet, pro facto Partium succedit & habetur. Ubi vero nil in genere & specie promissum, imputatur creditori sua negligentia; liberum tamen permittitur debitorem legitima vi, ad solvendum, aut affecurandum compellere. Haud sine eo processu, injungitur, contra ejus voluntatem, Inscriptio. Nec obstant verba hujus articuli: *Der soll es thun*; quia ea non respiciunt solemnitatis hujus necessitatem, ad compellendum debitorem, si ad *Jus Lub. part. 3. tit. 1. artic. 6. n. 6. cum. seqq.*

§. XIII.

Secundum, ratione Causæ efficientis necessarium, Requisitum in eo consistit, quod contrahentes, sive Debitor & creditor Magistratum adire, ipsiusque Consensum requirere teneantur, ut vide licet ille hypothecam, quam debitor creditori promisit, & hic ab illo acceptavit, sua auctoritate & consensu stabiliat, &, quod hodie plerubique receptissimum est, libro publico inferat. B. Dn. Lauterbach, de *voluntar jurisdict.* §. 41. ibi: *Ipsi de jure (videlicet pignoris) constituendo consentiunt, & Judicis consensum requirunt. Principaliter vero Debitor, vel animo & corpore ipsemet præsens, vel per Procuratorem, speciali ab illo mandato instructum; L. 11. §. fin. cum L. seq. ff. de pignorat. act. ibidemque DDres, junctis illis, quæ tradit Mercurial Merlinus, de pignor. l. 2. §. 101. n. 11. cum seqq. Vinnius, in sel. §. 1. c. 9. Franzkius ad n. t. mand. n. 63. & seq. Do. Lauterbach, in tract. synopt. de pignore s. hypotheca, s. VII. n. 38. tuam intentionem seu voluntatem de hypotheca constituenda declarare tenetur. Mevius, p. 8. Dec. 125. in not. lit. n. ubi ita Consuetudinem habere testatur, ut inscriptio Pignorum in librum publicum, æque ac utriusque Partis, fiat. Ut enim citra ipsius debitoris voluntatem hoc fiat, Juri & rationi contrarium esse ibidem pronunciat, in verbis ipsius Decision, num. 2. & 3. Brunnem. de processu concurs. credit. cap. 5. §. 43. ibi: *Et ut debitor ipse impetraverit*, Berlich, part. 2. concl. 29. num.*

num. 74. Struv. in *Observ. feudali i. ad. cap. 13. Synagm. feud. pag. nobis.*
 97. Dn. Stryke, in *exam. Juris feud. cap. 19. §. 11.* ibi: *Ipsē debitor consensum*
impetrare debet, quia nemo, me invito, jus reale in meis bonis consequi potest.
 Bechmann, in *comment. ar. theor. pract. ad π. vol. 1. part. 2. exerc. 6. Observ.*
pract. 17. verbis: Requiritur, ut Debitor ipse Magistratum expressis verbis
imploret. Dan. Moller, ad *Constit. Saxon. part. 2. C. 23. num. 14.* Philippi, ad *no-*
viss. Saxon. Decr. Dec. 31. Observ. 1. num. 2. Quodsi Creditor solus, non ad-
 hibito debitore, vel legitime constituto ejus procuratore, hypothecam ab
 illo sibi dicat constitutam, eandemque Actis publicis insinuari petat; tamen
 providus Magistratus, ne absenti & inscio debitori præjudicet, suam autori-
 tatem interponere non debet, licet insimul Creditor Cautiohis Instru-
 mentum in judicio produceret, antequam Debitoris consensum exqui-
 rat, & ab ipso percipiat, an nullam contra illud habeat exceptionem? eo-
 quod nemo, ut proxime ex Dn. Strykio audivimus, alterius Bona, sine Do-
 mini consensu, oppignorare queat; *L. 11. de Reg. Jur. L. 2. & tot. tit. Cod.*
de reb. alien. non alien. L. ult. §. 2. C. comm. de legat. Et cum utique, 2 do,
 ipsius Debitoris maximo opere interfit, ut sciat, quis Magistratus consensum
 de pignore in bonis suis consequendo exoraverit, sicque pignoris jus habeat,
 & qua ratione illa alteri de vincula sint, ne videlicet Magistratus (Et in bonis
 feudalibus etiam Domini) consensus etiam a falso & prætenso duntaxat
 credi ore emendicetur: Possit enim facillime malitiosus Creditor, vel po-
 rius Fraudator, absente & ignorante Debitorē Magistratum vel Dominum
 directum adire, & Chirographum producere, ipsiusque consensum, licet
 debitum jam pridem, vel vera, vel ficta solutione, aliove quo modo a LLb.
 approbato, ipso jure extinctum esset, vel ad minimum ope perpetuæ excep-
 tionis prorsus perimi possit, vel adhibitis aliis falsitatibus expecari, si Sena-
 tus, vel alius qualiscunque Magistratus hypothecam, ad solius Creditoris in-
 stantiam in bonis debitoris constituere veller; a cujusmodi fraudibus modis
 omnibus cavere ipsæ LL. nos jubent. *L. 38. ibi: Neque malitiis indulgendum*
est. ff. de R. Vind. L. 3. §. 20. ibi: Ne circumveniat oratio. de transact. L. 9.
ibi: Fraudibus esse obviamdum. Cod. de fideic. Joh. Maria Novarius, 29. for. l. 1.
Q. 129. n. 5. Joh. Anton. Mangilius, de imputation. Q. 183. n. 6. Aymo Gravetta,
cons. 764. n. 6. Quid? quod 3tio generaliter ad omnem pactitiam seu conven-
 tam hypothecam efficaciter inducendam ipsius debitoris voluntas & scien-
 tia, etiam si illa publica totius Senatus autoritate & approbatione confi-
 tuatur.

tuatur, necessaria sit. *arg. s. ult. Inst. quib. mod. recontr. obl. l. 1. §. 3. & l. 17. §. 2. ff. de pact. l. 4. de pign.* Thomas Carlevalius, in *tr. de judic. s. 2. Diss. n. 1. 20. in med.* Quibus omnibus congruenter nec superius relata clancularia illa Sedimentum Inscriptio, de qua Dn. Rhetius, in *superius laudata tota Dissert.* ullo modo ad alias ditiones porrigenda, neque illa Jacobi Frederici Mülleri singularis traditio, quod nihil interfit, sive talis Consensus Domini directi in oppignorationem prædii feudalis, absente & vivente, vel jam defuncto Debitore impetretur, in *Resoll. præct. Resol. 80. num.* approbanda videtur B. Strykio, de *obligat. feudi consensu munita*, cap. 3. num. 59. & 60. Addatur omnino Modestini Pistoris, part. 4. *l. 137. per. integr.* Mevius, ad *Jus Lub. part. 3. tit. 4. art. 1. num. 36. & seqq.* optime Carpovius. *J. F. part. 3. C. 23. D. 23.* Ex quo ita in Anno 1252. in causa Michael Strykessen Creditore Domini Jacobi Francofurtenfes responderunt. *Daß die Hypothec. gestalten Sachen nach / projudiciali nicht gehalten werden könne / weilien die Confirmatio judicialis, ohne des Debitoris Wissen und Willen geschehen; apud Richterum, de jure & privil. cred. cap. 4. d. 2. n. 96.* Cui compar responsum refert etiam Carpovius, *c. l.* Et tamen talis creditor, confirmationem judicialem inscio debitore impetrans sibi vigilaverit, quod ei licere docet JCtus, in *L. 24. ff. de his, que in fraud. cred.* tamen hæc vigilantia non ulterius se extendit, nisi quatenus ex pacto cum debitore inito ipsi jus competit; post Carpov. B. D. Samuel Stryk. in *addit. ad Brunm. tract. de cont. cred. cap. 5. verb. Impetraverit.* & in *Diss. de oblig. feudi consensu munita, cap. 3. num. 56. cum seqq.* Quæ doctrina tunc præcipue locum sortitur, si debitum, pro quo hypotheca constituenda, nondum satis sit liquidum, & debitor illud neque confessus, neque etiam illius legitime convictus esset, ut in puncto David Mevius, p. 8. D. 125. ibi: *Querebatur supplicans, a Senatu civitatis clam se, libro publico inscriptum esse, quod ades sua hypotheca nexu, de quo tamen ipsa necdum confessæ, nec convicta esset, obstricta essent, & petebat eam scripturam cassari, nec non Senatui, ut deleteretur, mandari. Non potuit, (non quæ particula ommissa.) si ita seres haberet, factum probabile reputari &c.* Imo, licet ipse debitor, in loco Judicii, & præseente Magistratu, debiti solutionem, sub oppignoratione omnium bonorum, (bey Verpfändung aller seiner

seiner Haab und Güther) Creditori promiserit; tamen etiam per talem promissionem validam bonorum hypothecam non iaductam seu constitutam, neque talem creditorem jure prælationis præ reliquis gaudere, Domini Scabini Lipsienses judicarunt; eo quod debitor expressis verbis; vel ore prolatis, vel scriptotenus propositis, Magistratus consensum ad hanc obligationem, seu oppignorationem non requisiverit; prout de novo laudati Domini Scabini, Anno 1632. recitante Carpzovio, *d. def. 23. num. 6. cum seqq.* Brunnemanno, *consil. 79. num. 41. in fin.* ibi: *Licet aliud forte dicendum esset.* & Mevio, *d. l. num. 42.* Ubi hoc ipsum, ut coram Senatus confesso Debitor petat inscriptionem in librum Civitatis, die Einschreibung in das Stadt-Buch/ eamque Senatus Actuario publico injungat, plerumque hodie frequens esse testatur; addens, hoc usitato demum ex ipsa inscriptione vim judicialis hypothecæ oriri. Addat, Richter, *c. l. Quod si tamen Magistratus, a Debitor, in tabulis Cautionis, seu Instrumento obligationis, alia ve literali Requisitione, verbi grat, apud nos in his terris Württembergicis in einem Rauff-Settul/ sive tali saltim Scheda, qua ipsius contractus inter Partes celebrati capitula seu puncta speciatim recensentur, & certa bona, pro prælii, inter tales contrahentes conventi, hypothecaria asscuracione, determinantur, annexa illorū petitione, ut, prævia negotii cognitione, illud a Magistratu corroboretur, rogatus fuerit, nulli equidem dubitamus, quin hoc modo constituta Hyp. omnes publici pignoris effectus producat; cum jam supra dixerimus, quod non præcise ipsius Debitoris personalis præsentia necessaria sit; sed sufficiat, de ipsius Voluntate, & specifica Magistratus rogatione satis constare. Richter, *d. l. num. 96.* Adde Dn. Lauterb, *de vol. juris d. 47.**

§. XIV.

Hoc amplius, si debitor non quidem ipsemet competentem Magistratum, & in casu, si de fundo feudali obligando quærat, etiam Dominum Feudi decenter rogaverit, ut suum consensum pro facultate illum oppignorandi sibi indulgeant; veruntamen Instrumento obligationis hoc ab ipso discrete insertum fuerit, quod debitor (& vasallus,) consensum Magistratus & Domini exorare, & in casum subsequenter illius assensus fundus vinculo hypothecæ devinctus esse debeat, tunc, si modo Consensus, licet non ad ipsius debitoris instantiam; verum ad Creditoris requisitionem jx. illud antegressum Debitoris promissum, secutus fuerit; tamen talem hypothec.

D

pothec. in vim publicæ subsistere, & ad omnes effectus juridicos proficere, elucescit ex iis, quæ ex responsis Scabinorum Lipsiensium, & Hallensium, nec non Facultatis Jurid. Jenensis & Wittebergensis notabiliter exhibet Georg. Adam Struvius, in *Observ. feudali 1. ad Syntagm. feud. cap. 13. pag. 97. & 5. seqq.* ubi vide omnino. Adde Dn. Strykium, in *exam. Jur. feud. c. 19. Q. 11. in fin.* & in *Disp. de Oblig. feudi cons. murita, cap. 3. num. 62.* Quo etiam pertinent, quæ tradit Mevius, p. 8. D. 125. n. 4. ibi: *Nisi ipsemet debitor id facere promisit.*

§. XV.

Sed & si debitor, ad exorandum & procurandum Magistratus consensum, se in specie obstrinxerit; deinde vero in adimplendo hoc suo promisso contumax sit, tunc inscriptio ab ipso designata hypothecæ ad petitionem, & in gratiam Creditoris, nihilominus decernitur, & effectui datur; veruntamen non aliter, quam ut prius demandetur præstatio ejus, quod debetur, deinde, ob talem debitoris contumaciam, Inscriptio injungatur; ipso tamen debitore, ad videndum, hoc fieri legitime citato: quibus ita præmissis (uti nihil ex illis, cum ipse hic ordo Juris sit naturalis, omitti potest) perinde habetur, acsi ista Inscriptio, Ipso-
met petente, facta fuisset, cum contumax justissime, quandoque non de Tertii, sed Ipsiusmet proprio præjudicio quaritur, pro præsentibus habeatur. *L. 12. §. 2. C. de jud. L. 109. ff. de R. Jur.* ubi vulgo Scribentes. Menoch. de *arbitr. jud. Q. casu 26. n. 9.* Quandoque verò horum vel omnino nil factum, vel aliquid intermissum, tunc non potest non contrarium Magistratus decretum de pignore nihilominus Actis publicis inferendo, pro illicito haberi, & propterea Inscriptio non solum prohiberi; verum etiam Magistratui injungi solet, ut suum Decretum, respectui jam datam Inscriptionem aboleat, vel ipse compareat ad videndum, ista omnia a superiore cassari; seu ad causas allegandas, cur hoc fieri non debeat; prout in individuo 13. Martii 1660. ad supplicationem Bartholom. Schwartzkopffs / definitum recenset laudatus Mevius, *dicta part. 8. dec. 125.*

§. XVI.

Quodsi talis Hypotheca non publica Magistratus, Senatus, vel Judicis autoritate; sed coram jurato Notario Cæsareo, de quo pluscula inferius,

inferius constituatur, tunc quod Debitor & Creditor suam intentionem & voluntatem coram illo declarare, ipsumque, seu Judicem, quem adpellant, chartularium, rogare teneantur, ut ipse solenne & publicum Instrumentum, juxta formam inprimis in *Constit. imper. politica* Ao. 1512. *Colonia promulgata*, Notariis præscriptam, super ipsa hac pignoris constitutione conficiat, eademque de cætero, quoad fieri potest, etiam hic observanda sint, quæ in proxime præcedentibus §§is præmissis, res ipsa loquitur. Conferantur, quæ de his traduntur ab Hahnio, ad *Wesemb.* 1. qui potior, in *hab. n. 2.* Paulo Christinao, *Belgic. Decr. vol. 4. Dec. 157. n. 6.* Anton. Matthæo, in *tr. de aucton. lib. 3. cap. 19. pag. 254.* Renato Choppino, de *morib. Parisior. lib. 3. t. 2. n. 20. p. 470.* & nostro Bocero, *clas. 8. Disp. 12. b. 96.* verbis: *Vel coram Notario & testibus data est.*

S. XVII.

Et hæc quidem, quæ hæctenus a nobis præmissa, ex parte Debitoris & Creditoris, ad hujusmodi Hypothecam in esse producendam necessaria sunt. Quia vero hucusque paulo plenius spectata Partium Conventio ad hoc quidem, quod talis publica hypotheca fieri seu constitui debeat, sufficiens est; ad hoc vero ut illa, cum intento effectu, actualiter fiat seu constituatur, haudquaquam pertingit: Mevius, *p. 7. Dec. 179. n. 5. in not. eo* quod hoc ipsum, ut hypotheca, quam debitor suo creditori constituit, publica fiat, & sit, non ex sola Paciscentium voluntate dependeat; sed ex autoritate personæ publicæ; quare porro hic notandum, quod si quidem hoc ipsum, quid etiam Magistratui, ex sua parte, faciendum incumbat, ut hypotheca effectum & nomen judicialis seu publicæ H. mereatur, per Provinciarum, Civitatis, aut Loci Statuta, vel receptam Consuetudinem, certam definitionem modumque acceperit, tunc verba Statuti, vel Stylus Curiarum, aut Consuetudinis præcise sequendus, & proinde, quod illis non congruum est, illud omne pro vere publica hypotheca haberi non possit. Quod vero certa Forma ejus constitutioni, in Loco, ubi Creditor ealem sibi præcise constitui desiderat, præfinita non extet, tunc ad constituendam hujus generis hypothecam in genere publica Autoritas sufficit; sive Scientia & Approbatio personarum publicarum, per quarum præsentiam & directionem omnis Doli, Falsitatis, Maltitæ & Fraudis suspicio excluditur; per *L. 11. ibi: Si autem jus pignoris, vel hypo-*

hypotheca, ex hujusmodi Instrumentis vindicare quis sibi contenderit, eum, qui Instrumentis publice confectis nititur, praeponi decernimus. &c. C. qui P. in P. hab. Si videlicet illa vel in Judicio constituatur, vel coram Magistratu, vel in Bonis feudalibus cum Domini consensu, sive autoritate Curiae Feudalis, secundum doctrinam Dn. Strykii, in Diff. de oblig. F. consensu munita, per tot. vel (si etiam de quasi publica hypotheca quaeratur) praesentibus tribus integerrimae vitae & famae Testibus masculis, dicta L. 11. C. d. tit. de qua tamen nunc nihil specialius definimus. Conf. praeter omnibus Mevius. p. 7. D. 139. Schilter, in praxi for. exerc. 33. §. 16. Gutier. pract. 29. l. 3. §. 102. n. 2. cum seqq. §. XIX.

Quibus ergo in locis (Prout equidem plerosque id frequentare jam superius didicimus, ex Mevio, Hahnio, aliisque compluribus. Quibus addebis Mudæum, in tr. de pignor. & hypoth. tit. quomodo hypoth. contrah. n. 25. ubi dicit, quod in rebus immobilibus, in quibus fere praecipuus usus hypothecarum, hoc jure utamus, ut non satis sit ad hoc, ut urbanum vel rusticum praedium hypothecae adstrictum vel affectum censeatur, quod de eo privatim inter Partes convenerit; sed semper coram aliquo Magistratu, secundum illius Jurisdictionem, solennis Obligatio fieri debeat, & plerumque etiam Decreto fiat, ac confirmetur; pag. nobis 297. & nostrum quondam in illustri Collegio Antecessorem Jacobum Plebium, ad Jus provinc. Wirtemb. Diss. 2. §. 85. ubi pariter scribit, quod Hodie ubique fere, moribus receptum sit, quod hypotheca Bonorum immobilium libro Judicii inferi debeat.) hoc recepti Juris est, ut Judicialis seu publica hypotheca in Loco Judicii, coram toto Senatu, etiam praevia Causae cognitione, constituatur, libroque publico inseratur, ibi hic statuarius, vel consuetudinarius Modus Oppignorandi praecise sectandus & observandus; Id quod in specie de Statutis Hamburgensibus, & Lubecanis statuat Mevius, dicta p. 7. Dec. 139. ex Jure Lubec. lib. 3. tit. 4. art. 1. & Hamburgensi, part. 2. tit. 5. art. 1. & 12. Quibus gemina legitimus etiam in Novella Würtembergica XIII. pag. 338. §. 1. qui textus non solum de illo Casu, quo Emptio annuorum reddituum celebratur, verum etiam de casu, quo mutua pecunia alicui datur; per rotunda modo dicta §. haec videl. verba: *Dahero man umb die geliebene Summen auf denselben genugsam versichert sey/ & §. 2. verbis: Und ins gemein / ob*

der Darleyher darauf ums Haupt Gut und Landläuffiges Interesse
genugsam versichert sey *ic.* imo etiam de aliis negotiis & contractibus,
quos fidem alienam sequentes ineunt, & pro tali suo credito assicurando
pignus publicum accipiunt, exaudiendus venit; congruenter etiam Juri
Provinciali antiquiori, a gloriosissimo Dn. Duce Christophoro, Anno
1591. publicato; ibi: Welcher ein liegend Guth umb Schulden (Jun-
gat. L. 1. princ. L. 2. §. 3. de reb. cred. L. 10. cum seq. ff. de verb. signific.
ibique Scribentes. Dn. Lauterbach, in tract. syn. de mutuo, §. 1. num. 1.)
einsetzt und verunterpfändet / der solle dasselbe zum wenigsten ins Ge-
richts-Buch einschreiben lassen: Will er aber einen Zins auf sein Guth
schlagen / *ic.* Prout etiam Jus Electorale Palatinum hæc pariter eodem
modo determinat, in part. 2. tit. 16. §. 2. verbis: So jemand ein liegend
Guth zu Pfand einsetzen / oder einen Zins darauff schlagen
wolt / solle solches nicht anderst kräftig seyn / es wäre dann solche
Verpfandung / oder Zins-Verreibung / wie bey verkauff ligender
Güther / insinuir, und daß die Güther gnugsam erkannt worden *ic.*
Concordat Jus Prov. Marchico-Badense, part. 4. tit. 16. §. Wir wollen
auch zugelassen haben / daß alle solche Verpfandungen und Zins-Ver-
reibungen vor Gericht / wie bey dem Verkauf ligender Güther /
geschehe. Ordinatio Dni Johannis Friderici, Ducis Pomeraniz, de Anno
1596. 9. Januar. verbis Weil in dieser Stadt Statuten &c. Videat. supe-
rius §. 11. Jus Provinciale Comitatus Solmensis, part. 2. tit. 15. §. 1. ibi:
Doch solle solches anders nicht / dann für Gericht / geschehen / und in
das Schöpffen-Buch eigentlich eingeschrieben werden. Lünebur. zisch
Stadt-Recht part. 2. tit. 17. ibi: Solche vor Gericht und Recht / oder
sonsten mit Unserer Bestätigung / oder vor Unserem Con-
tract-Buch geschehene Verpfandung *ic.* Et si etiam Instru-
mentum desuper a Partibus confici desideretur, tunc etiam illud, ju-
xta modum in talibus locis receptum, vel Subscriptione vel publi-
co Sigillo, vel etiam Utroque Modo erit corroborandum; pro-
ut in Jure Provincie Comitatus Solmensis, de emptione annuorum redi-
tuum nuncupatim cavetur, dicta part. 2. tit. 15. §. 3. ibi: Wann je-
mand seine liegende Güther / für einen jährlichen Zins einem andern ein-
setzen und verpfanden will / der soll solches auch öffentlich vor Gericht
thun

thun / In das Schöpffen-Buch einschreiben / und demnach eine Gültverschreibung / unter desselben Gerichts / oder desselben Amptmanns / oder des Schultheissen / darunter solch Gericht gelegen / In gesigel verfertigen lassen / und dem Gültkäufer zustellen.

§. XIX.

Quod si Usus forensis in aliquo loco nonnihil aliter hunc articulum determinet, verbi gratia, quod talis Judicialis, seu publica H. Loco Judicii; sed non præcise toto Senatu; verum uno tantum vel altero Consule præfente, constitui, & publico libro inscribi debeat; quod in Civitate Francofurana Reformatio disponit; tunc etiam hæc forma strictè servanda, secundum specificam illius literam, in *part. 2. t. 18. §. 2.* verbis: So sollen sie allewege in Unserer Canzley vor unsern Burgermeistern beyden / oder Ihrer einem / und sonst nirgends wo / geschehen. Itemque Statuta Imperialis & In Civitate Ulmæ, *part. 4. tit. 1. §. 7. pag. 88.* ibi: Dieselbe Verpfändung solle in Unserem und gemeiner Stadt Pfand-Buch eingeschrieben / oder unter zweyer Unserer Raths-Älteren / Burgermeister / oder Richter des Obren Gerichts / oder unserer Herrschafft Pfleger / oder Ober Amptleuth Insigel oder in Stadt- und Dorff-Büchern jeden Orths verfertigt und auffgerichtet werden. De quo plura in sequentibus.

§. XX.

In Ducatu Würtembergico jam superius & in proxime præcedente §. 18. anteventinus dicere, quod quidem illius Jure antiquiori a gloriosissimo Dno Duce Christophoro, Ao. 1591. in luculentiore confirmatione erecto, pariformiter cautum fuerit, quod bonorum immobilium oppignorationem in omnibus casibus, a competente Magistratu confirmari, & in fidem rei gestæ Actis publicis Judicii inscribi oportuerit; juxta verba in proxime præced. §. 18. relata; sed hoc recentiori nostræ Patriæ Jure correctum esse, ex *part. 2. tit. 8. §.* Wann ein liegend Guth Usterpfands weis vereschrieben oder verhaftet wird / solle dasselbige in das Gerichts-Buch eingeschrieben / oder sonst in Vermög gemeiner geschribenen Rechten / beweislich fürgenommen werden. *pag. 236.* contendit Besoldus, ad *d. t. 7. §. 23.* & in *delib. ex lib. n. 29. L. 7. B. Dn. Lauterbach,* in *tract. synopt. de pignore sive hypoth. §. 11. n. 36.* verbis: *Hodie, multis in locis, ad rei immobilis H. constituendam requiritur, ut a*

Magistratu confirmetur, & in fidem rei gesta Actis publicis inscribat ur; et
 am Jure Saxonico, & Württembergico antiquiori; Secus de novo. Sed ta-
 men hæc Regula non unam, eamque notabilem, recipit limitationem; pri-
 mam scilicet hanc, si hypotheca constitutioni antichresticum pactum ad-
 jectum fuerit; Tale namque negotium non aliter subsistit, quam si Judicia-
 lis insinuatio & diligens Causæ cognitio accesserit. text. expr. in *dict.*
tit. 7. §. Da auch einer dem andern. In qua cognitione Judex eo præ-
 primis respicere jubetur, ut debitum, pro quo antichrestis conceditur, æquo
 & iusto rei pretio respondeat; Hoch: Fürstl. Lands: Ordn. *tit. 56. pag. 118.*
 §. Dann sonstn ibi: Durch ordentliche insinuation. De quo Dnus Lauter-
 bach, ad *d. tit. 7. §. 7.* & in *Diss. de Jure antichrest. §. 13.* Secundo quod
 etiam Emptio venditio annuorum reddituum, das Aufnehmen der
 Gülten/oder jährlicher Gültverkauf non aliter subsistat, quam accedente
 Concessione ipsiusmet Principis, ejusque Officialium, ac Judicij
 (ix. distinctionem in der Hoch: Fürstl. Lands: Ordn. *t. 13. & duob. seqq.*)
 & ab hoc adhibenda exacta Causæ cognitione; de qua in *t. 14. p. 26. &*
segg. §. 5. cum. segg. ex his ipsis Sanctionibus bene annotat Befoldus, ad *d. t.*
7. part. 2. Fur. Prov. §. 24. Lindenspiür, ad *Ord. Prov. pag. 68. n. 19.* In tan-
 tum, ut tum hypotheca desuper constituta, tum & totus contractus, non
 insinuatus, nullius momenti vel roboris habeantur; Lindenspiür, *d. n. 19.*
 Befold, *d. §. 24.* ubi ita in supremo Serenissimi Consistorio sapius, & præci-
 pue etiam Ao. 1613. in causa quadam Appellation. von Nürtingen/Judi-
 catum recenset; addens, idem probare etiã Carolum Molinæum, de *Usur.*
Q. 15. n. 184. & ad *Conf. Paris. §. 51. gl. 2. n. 41. p. 647.* Et quod item dicendum
 sit, si quidem ad sit die Amptliche Bewilligung; sed tamen deficiat die Bes-
 erliche Erkantnus; Nec non wann die Amptleuch/welche alleint
 eine Aufnahm von Ein Hundert Gulden bewilligen können, ihren Ampt-
 lichen Consens über zweyhundert Gulden interponiren; sic ut tali
 in casu, ne quidem pro rata centum florenorum, Hypotheca pro valide con-
 stituta habeatur, docet idem Befoldus, *d. §. 24.* & Lindenspiür, *d. §. 19. in fin.*
 Et quod nec lapsus XIV. dierum, ut alias juris est in venditione, vel alia
 alienatione immobilium bonorum, in hac annuorum reddituum emptione ali-
 quid operetur, ab eodem notatur, ad *part. 2. Fur. prov. §. 56.* & a B. Dn. From-
 manno, in *differ. annuor reddit. & usur. §. 16.* Et si denique de facto, contra
 istam

istam Sanctionem, Contractus sit initus, tunc quod Creditor talis, excitato concursu, ratione fortis, in classem simplicium creditorum referatur, definit Lindenspühr & Dn. Frommannus, *locis proxime adductis*. Tertiam limitationem nobis exhibet titulus XVI, dictæ Ord. provinc. in prædii emphyteutici oppignoratione, quæ & ipsa non aliter nostro patrio Jure valide fieri potest, quam, si primo consensus Domini directi, 2do Principis, vel ejus nomine, jurati Præfecti & totius Judicii eandem corroboret, & quod etiam Sigillatio desuper condita instrumenti nec a solo Præfecto, nec a solo Judicio adjici valeat; sed una cum ipsorum alterutro, etiam a Domino talis prædii directo hoc fieri debeat, elucescit ex dicta Ord. Provinciali, *tit. 16. §. 1. & 2.* Adde Dn. Lauterbachium, in *tract. synops. de pignore seu hypoth.* §. *VI. n. 36.* ibi: Videatur Württemberg, *Landesordnung* §. *XXI.*

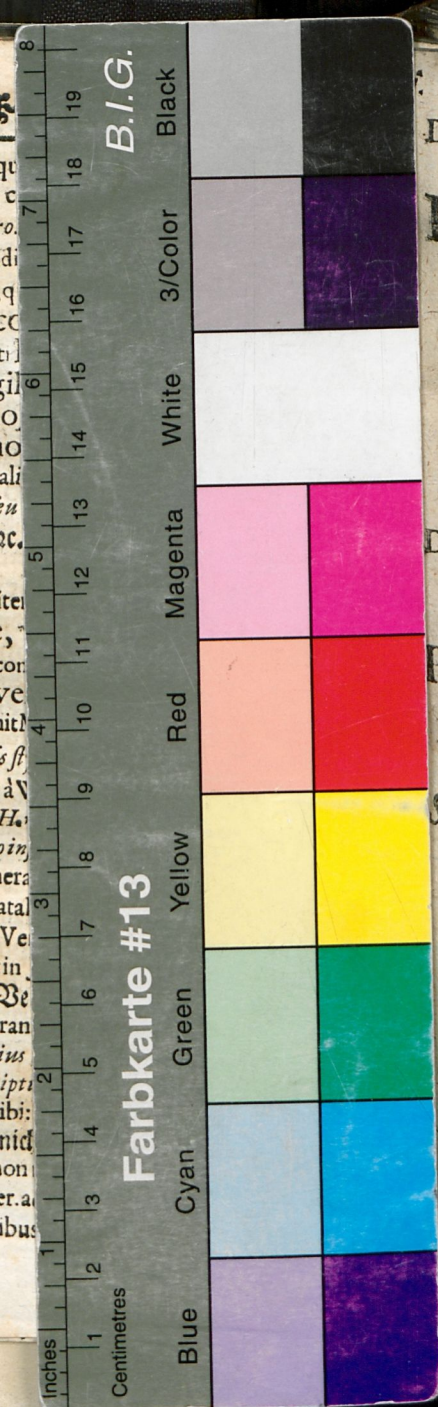
Quod si vero hujusmodi publica H. aliter fuerit constituta, quam juxta Modum in qualibet Civitate, vel Republica receptum & approbatum, tunc quod ejus constitutio, plerubique locorum ipso Jure sit nulla, vel ad minimum pro vere publica, ad statuminandos illius Effectus, reputari non possit, definit Mevius, *dicta p. 7. D. 139.* ibi: *Quicquid non est Statuto aut Consuetudinis stylo congruum, pro vere publica hypotheca non habetur.* Abrahamus a Wesel, ad *Nov. Ultraject. art. 22. n. 12.* ibi: *Actibus nostris rei immobilis H non contrahitur, nisi Actis publicis Loci rei sita, vel Curia feudali ea Pactio insinuata fuerit: Privatim constituta inefficax est.* Id quod non solum generalis ex Jure Romano traditio constabit, in *L. 5. C. de Lib. latissime illustrata Farinacio, in fragm. crim. voc. L. n. 169. & seqq.* Vinnio in *sel. 29. l. 1. c. 2.* Verum etiam exerti multorum Jurium Provincialium *cx.* corroborant; ut in Jure Electorali Palatino, *p. 2. t. 16. §. 2.* verbis: *Ohne daß solche Verfassung unkräftig und nichtig seyn.* Ord. D. Johannis Friederici, Pomeraniæ Ducis, de 9. Jan. 1595. & in Art. 4. *Civiloquii apud Rhetium in superius laudata Dis. de jure hyp. conventional. clancularia Seditionis Inscrptionis*, verbis supra relatis, in §. *II.* Roformat. Francofurt. *d. tit. 18. §. 2.* ibi: *Würde solches überfahren / so sollen solche Insätze unkräftig und nichtig seyn / auch im Recht nicht darauß erkannt werden.* Sed quod hoc non ubique uniformiter obtineat, videre est ap. *Carpz. p. 2. C. 23. D. 5. Moller, ad eand. Const. 23. n. 25. Stryk, in U. A. tit. de pignor. §. 11. De quibus, & aliis plura alias.*

Trübungen, Diss., 17 74/76

Sl.

DISSERTATIO JURIDICA INAUGURALIS
DE
PIGNORE PUBLICO;

Quam,

1794, 3 5

DEO clementer auxiliante,

Indultu

Magnifici & incluti Ordinis ICTOR, in illustrissima
EBERHARDINA,

PRÆSIDE

DN. FERDINANDO CHRISTOPH. HARPPRECHTO,
Jurium Doctore atque Antecessore, Sacri Imperialis
Palatii Comite &c.

Præceptore, Promotore, atque Patrono
suo summe devenerando,
PRO LICENTIA

*Supremos in Jure Honores, Privilegia atque immu-
nitates legitime capessendi,*

Ad Diem Junii, horis consuetis,

In AULA NOVA,

Solenni ERUDITORUM examini

submittit

JOHANNES FRIDERICUS OBRECHT, Stutgardianus,
Ducalis Curiae Württemberg. Advocatus.

TUBINGÆ,

Anno per CHRISTUM reparatæ Salutis MDCCXIV.

Literis Reisianis.